

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות יד.

מסורת הש"ס

(א) (לפעיל יב:.) (ב) (שי' חוס')
יבמות קטו: ד"ה וכן הדין
ותוס' ב"מ ע. פד"ה אחא
ותוס' לקמן פס: ד"ה
ועוד: (ג) (ל"ל לרעה)
(ד) קדושין עה. עדות פ"ח
מ"ג (ה) (תוספתא קדושין
פ"ה: (ו) (פ"ב: (ז) (בה
עירובי פספ: פד"ש:
תירוצי יבמות טו: (ט) (ב"ב
כ:.) י' (ובס ע"ז חל עליו
ל"ן ש"ן לשון מומות)

הגהות מהר"ב
רנשבורג

אן גב' א"ל אבי ובהא כי
לא תודה מי מנשיר ר"ג
עין ב"ח ע ע"א תד"ה
אתא תריה וכו' :

מוסף רש"י

אלמנת עיסה. אלמנת
ספק חלל שהיתה מעורבת
בספקות. בעלה היה ספק
והיא בלא מכחו דהיא לה
ספק פסיקה (קדושין עה. א.)

אין מינא. אמת ממני הוא: ובהא כי לא מודי כו'. דקא אמר
ועוד: ארוסה הכל פסולין אלה חוץ מן הארוס: הא לנפחלה. אם
בא כהן לימלך לבית דין לא שרינן ליה לבנוסה א"כ היי רוב כשרים
אלה: דיעבד. אם נשאה כהן ולא נמלך לא מפקינן לה מיניה:

וסא נמי דיעבד דמי. שנתעברה
 ואחא נא לפסול העובר ולאסרה על
 הארור דאסא חין אמתא מאמינה רבי
 אחא מילא חתלה: **מי אמר** רבי
יהושע אינה נאמנת. אלמא לא מוקמינן
 לה אחזקה: **עיסא**. לשון ספק: על
 חלל נדלקתין ענטמא בנא חלל כגון
 שורק בעל אמו הרשעין לא נט ספק
 קרוב לו ספק קרוב לה ומת ונמלאת
 כזו וספק ממנה כן זהו ספק חלל
 והעדר דיל על אלמנא שז אה שיהא
 כשרה. אלמא מוקמינן לה אחזקה
 ואמרינן אל תפסינה לזו מספק בלמ'
 שמה בעלה חלל היות: **בזדקא**. ויפסא.
 וי"ל שזדקא אחר איהו גירושין והינד
 לא שקריו לו היו חלל בתגובה כלל
 ואלמנה היתה וכשרה לנאן: **בזדקא**
 ופוסא. תמימה: **דרבן גמליאל** אדרבן
גמליאל לא קשיא. תמימה דלא חישה
 לתרמינה: **הא קמי טרא**. הדיא
 אמר לן כ' **קבלנו עדותאס**. נאמיס
 אחס לז שך שמעיה: **על כך**. להחירה
 לכנונה דדילי אסורה: **שסכנינוס**
שומעין לס. אסא תמרי מוסרה:
אכל לא לקרב. אס תמרי מותרת:
הסס ברי. מתמינן היא אומרת
 ברי לי שכלבז נבענתי: **הכא**. גבי
 אלמנא עיסא ב' היכי לדרין מספקא
 גל לדידה נמי מתפקא לה וילכא
 למימר בה ברי ושמה ברי עדין: **חד**
ספק. מתמינן חד ספיקא היא
 ספק נבענא לכשר ספק נבענא לפסול
 שריא לא נא לו לפניו ויליז נא שמה
 היינו מכירים בו שהוא פסול: **הכא**.
 גבי אלמנא עיסא: **פרי ספיקי**. אמו
 של ספק חלל זה בה וילד הספק היא
 נבענא לה נאשרה אלמא מספק חזו
 שבעא מתמת נבענא קרי לה ספק
 ואלא משום עבדי מל

ספיקא. ומדברי רבי יוסף טוב עלם מואתי (אלמנה עישה) אשה שהיה בעלה ספק ספיקא גנון שמגדשה אמו מבעלה הרשעון ספק ספק לו עסק קרוב לה וזמא כחון שגשה חדשים וישאל לכהן מין שגשה ספקים וילדה את ה' ספק סהוא כל שבעה לנשואין וכשר ואפילו הימה מגורשת שהרי קודם לגט נתעברה או אפילו אחר הגט והוא ישראל ולא כהן וספק גן שבעה לאחריו ויטע על כהן כהן גנו והרי הוא ספק חלל הרי ספק ספיקא שמה איני בטל על כהן ואח"כ גנו ויהא שמה אל הימה אמו גרובה אלא אלמנה הרי קרי לה עיקש שיש בה עירובי ספיקות הרבה בעיקה וז' שהיא גלושה. והא דאמרין לקמן [ו]כל שטומע בה ספק חלל ייטיב פירושם כל שטומעו בה ספק עירובי חלל. טומע מתערב: איזוהי אלמנה עישה. שהעיד עליה שהיא כשרה: כל שאין. עירובי ספקותיה ספק ספק ממויות ולא ספק נמינות ולא ספק עבדי מלכים אלא ספק חלל לבדו. משה' נקט עבדי מלכים משום עבדי שלמה תיבשו עשרים ועניו זרוע ומשאל להם גנות ישראל וכגון זרעו של הדרוסם שה' עבד לבית משמונאי וגבריה ידו ומלך: שמעתי

וכמו באלמנה ו"ל דבת העיסה אין לה חוקה דכשרות ואע"ג דבעל לקמן חרי רובי להכשיר אף על גב דבעלמא סגי בחד רובא: וינשאת דכשתי לעיל כיון דהשאת אוקימנא כדאמרת שמא: **תנן** דגדרי אלמנה עיסה דאס כן אית ליה לרבי יוסף דאלמנת עיסה דכשרה דמכורה הסוגיא וספקא עשרה ויחסין (י"ב) (ס) אמר רבדי' וגרים אחריה עיסה ולענין דת קמי וקאי אהאי דתנא כשיליה עדי' (למנה) לטרה ענינה עזריהו ואל כשפקא לנר דכשרא ליה ולנר דכשרא: ממזרים ונתינים עזריהו לטרה לרחק אקריב שיך אצללות דכשר בני משפחה ולטורו להמיר שיך אעבדים והא דפרך צבי" (הקטן) דלמתימי משפחה זו כשרה וזו פסולה אבל אמזרות ונתינות לחוד לא והמיר אף על גב דלטעמא ולרחק ולטורו ביניהם לא כשפקא לא שיי' או כשפקא לטרה אלא התם כל שאין כן ר"י ויכ' שמעמ בתוספתא ד' עיסה לא נעמו והשאת לא קשר דרבי יוסף אדרבי יוסף דהא דאשכח' שמוכר אלמנה עיסה להכשיר דוקא אלמנה ולא התם דמכורה בקדוש בקדושין וכדרי ר"ת שמעמ בירושלמי דקמי אחיה עיסה כל שאין בה מכל אלא בתה כשרה אלמא דככשרות דבת מיירי ולא באלמנה ומיה' אס כן רבי מאיר דסבר דהלל בין צווח בין שתק כשר א"ר הים מפרש שן שולטין ממזר אלא הוא חלל אס לאו וצווח אבל אס' עולם שן

דמי דאס מורה דהאט איז אלס שיהי אומר שזא עייה דפשיטא שלא יהיה מונב אחריה לאורבה שלא מונה ויין לרב ויין לשמואל אסור הוא בצנח ישראל דשמוקי דקאמר לשמואל היינו דאסור בצנח ישראל לטוביה לשיט דפסקי צמח דקדושין ולישנא דדקדוקי נמי קשה טפי דמשמע

לדאפילו ע"י דביקת האם לא מיתקשר
אלא לר"ג אבל לרבי יהושע לא והסא
אמר דאמר קא מודה וכשר לכ"ע וסמא
זיך לחלק דהא דהתם היינו פשעם אשתא
נא עליה אבל מודה דהנא דקאמר
מיינה היינו שגא עליה צילומ דהינא
והיה גיגיל אגלה ממיד ונדאמרזין רוב
צילומם הלך אחר דהנעל: **הדא** רב
מודה. ולישנא קאמא דיממנא דלא
דיימא מעלמא וליאדיא דאמרי דאפילו
דיימא מעלמא כיון דקא מודה בתריה
דידיה צלמס ליה: **הדא** רבא מודה.
מזין לפרש דארייז לענין לאוסרה על
הארום וה"פ חדא דקא מודה הלכך
אינה נאקרת עליו ועוד דהא רב דיהודה
כו' לא קאמר ועוד אפילו לא מודה
דאם אינו מודה פשעא דנאקרת עליו
אלא כולומר אפילו כי יזכא טעמא
דמודה כגון לאביי דס"פ אלמנה
מחשבתיה נפשי לגבי ארום מחשבה
נפשה נפשי נגדי עלמא דאפיה אינה
נאקרת עליו משום דנאמנא כר"ג.
כן פ' לנו ר"י ואי אפשר להעמידה
דלמי דבדיו אם כן הו' דאמר אביי
מחשבתיה נפשה היינו כגאלא דקוק
אלא מזה וזה אינו דהא אפלונא דרב
ושמואל קאי דמוקמי בקדושין מאי
שמוקי דקוק ולמאי דגרסין בקדושין
ארוסה עיברה לא קשה מידי על כן
כריך לפרש דהנא לא איירי לאוסרה
עליו אלא לענין להכשיר לא הולד
והשחא הו' ועוד כפשוטו ועוד דאפילו
לא יודה ולא קאמר דלאא מיינה
דנחא לא מכשיר ר"ג כיון דהוי ברת
וברי דאמר דרבי"א אלא כגון שבת
או דליתיה קמן דלישטייליה וזה דחשיב
ליה כשמוק דיעבד לפי שגא היה יכול
הולד להינשא לנכת ישראל ואפילו
למזנות אסור דמדאורייתא כשר אלא
דכא הוי דיעבד בללה כר"ג: ומן

ד"ה היא ארז ע"כ היה חסר ההוספות): **אלמנת עיסה**
 פירש בקונטרס שני פירושי ושיניה דחוקים דלא אמינן לקמן אחו
 היא אלמנת עיסה כל שנטמעה בה ספק חלל וזמנה טומעה שייך דאח
 ששנאה מספק חלל ועוד דלן לשון עיסה טופל על אדם אחד חלל
 על משפחה שייך לשון עיסה כדאמרינן (קדושין דף סט:) כל הארזות
 עיסה לארץ ישראל וא"י עיסה לנבל ובתוספתא הנה מפני מה אמרו
 עיסה פסולה מפני ספקין חללין והמה ספקין חללין שייך לאלו הפירושי
 ונראה לר"י ולרבי"א דעיסה קורא משפחה שנטמעה בה ספק חלל
 ואחד או הרבה ספקין חללים וזהו חשיב ליה לקמן ספק ספקיא דכל
 אחד מבני המשפחה ספק אם הוא אותו ספק שנעדר בנן אם לאו
 ולקמן גרסינן אחרי עיסה כל שנטמעה בה כ"י ולא גרסינן אלמנה ואם
 אחת בירושתמי ואפילו גרסינן אלמנת כל שנטמעה בה קאי אעיסה והם
 דאמר בדברך עשרה יוחסין (שם דף ע"ה) עשרה דלפניו מאן דמשר
 אלמנת עיסה מודה בנת דפסולה גני הא דאמר רב חסדא הכל מודים
 באלמנת עיסה פסולה להנזיר כ"י ולאפוקי מהני תנאי דמן העד
 רבי יהושע כ"י ומה ל"י אלמנה מה ל"י נת דנת מהו י"י עיסה ספקיא
 א מילין בספק ספקיא הכלה מנלה עשו ביוחסין כ"י היכי דמחרי
רבי יהושע ארד"י א קשיא. והשתא לא מצי לשנוי בדוקת
 גנן איוו היא אלמנת עיסה. קשה לרבינו שם על גרסה הפסדים
 כשרה לא משר לקמן שחור ממזר וכל שכן דמשר כאלמנה
 לרבי יוסי אלמנת עיסה פסולה לקר מוחרי רבינו אם אלמנת
 העיסה נאמנת לטהר ולטמא לרחק ולקרוב לאסור ולהסיר וה"פ
 ליה לטמא ולטהר שייך לענין ממזרות ומיטות דקדושין (דף
 ה'כ"ט) שומעין לכס לקרב ולא לקרב וכן נקדו (דף מו.) וירקוס
 (מ"ה) טומאה וטומרה ס"ד הם דמיל כל פסולי נדה לישאן הוה ליה
 שייך שפיר לשון טומאה וטומרה ונאמנת נקט משום לטהר לקרב
 ונאמנת ועלה קמין בדרימא דהבא אחו היא עיסה שנקאמנת בנאמנת
 מני נאמנת עיסה לטהר ולטמא לאסור ולהסיר רבינו ונאמנת
 יוסי בשתוי ממזר אגוף העיסה קרי להסיר את הבת אבל במקום
 (דף ע"ה) ושם דלא פוסל רבי יוסי אפילו את האלמנה כדמוכה בהן
 אסא ממזר ולא נתין ולא עבדי מלכים ר"ה מאיר אומר כל שאין דא אחד
 אסא לרשב"א כיון דקר בדרימא קרימא לפרושי היא דא עדיית
 דא דקמין לרחק ואח"כ ר"ה דמשר ר"ה חלל שוקה אם מילי נאמרי
 ק. פטירה דפסול הוא דקמין דנאמנת לרחק אם לעולם שוק:

עין משפט
גר מצוה

סו א ב מ"י פט"ו מהל'
אסורי ביאה הלכה יא
ופי"ח הלכה יג יד סנה
לחין קנא טו"ע אה"ע
סימן ו פט"ף ח וברכ
אלסם עוד בינמות ס"ו דף
כ"ו):

ס' ד' ד' מ' פ' ש'
הלכה ט טור אה"ע
סימן ו וש"ע אה"ע סימן
כ סעיף ה:

תוספות רי"ד

[illegible]